

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
w Warszawie**

RWA-430-1/12/ZT

Warszawa, dn. 25 września 2013 r.

DECYZJA Nr RWA- 15/2013

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na Kompanię Turystyczną Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie karę pieniężną w wysokości 1 022 zł (słownie: jeden tysiąc dwadzieścia dwa złote), będącej równowartością 250 euro (słownie: dwieście pięćdziesiąt euro) z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ww. ustawy w wezwaniu z dnia 26 maja 2011 r. ponowionym w piśmie z dnia 30 listopada 2011 r. oraz 17 kwietnia 2012 r. w postępowaniu wyjaśniającym o sygn. RWA-403-17/11/ZT, mającym na celu:

- I. wstępne ustalenie, czy w związku z wykonywaniem działalności przez przedsiębiorcę Kompania Turystyczna Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie nastąpiło naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów;
- II. ustalenie, czy w związku z wykonywaniem działalności przez przedsiębiorcę Kompania Turystyczna Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniające podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach.

UZASADNIENIE

W dniu 26 maja 2011 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Warszawie wszczął postępowanie wyjaśniające o sygn. RWA-403-17/11/ZT mające na celu:

- I. wstępne ustalenie, czy w związku z wykonywaniem działalności przez przedsiębiorcę Kompania Turystyczna Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie nastąpiło naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów;
- II. ustalenie, czy w związku z wykonywaniem działalności przez przedsiębiorcę Kompania Turystyczna Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniające podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach.

Prezes Urzędu - Delegatura UOKiK w Warszawie (dalej również: Prezes UOKiK, Prezes Urzędu, Delegatura UOKiK w Warszawie), w toku przedmiotowego postępowania, w dniu 26 maja 2011 r. wysłał do Kompanii Turystycznej Sp. z o.o. (dalej również: Spółka, Przedsiębiorca) pismo zawierające zawiadomienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego i jednocześnie wezwanie do przekazania, na podstawie art. 50 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, informacji i dokumentów niezbędnych w sprawie znak: RWA-403-17/11/ZT. Kompania Turystyczna Sp. z o.o. nie podjęła ww. pisma w terminie, skutkiem czego zostało ono zwrócone do nadawcy. Spółka otrzymała ww. wezwanie w dniu 14 lipca 2011 r. po jego powtórny nadaniu, o czym świadczy zwrotne potwierdzenie odbioru. Do Delegatury UOKiK w Warszawie nie wpłynęła jednak stosowna odpowiedź Kompanii Turystycznej Sp. z o.o. na przedmiotowe pismo.

W związku w powyższym, pismem z dnia 30 listopada 2011 r., Prezes Urzędu ponownie wezwał Spółkę do przekazania informacji i dokumentów wskazanych w piśmie z dnia 26 maja 2011 r. Kompania Turystyczna Sp. z o.o. nie odebrała przesyłki, która została następnie zwrócona do Delegatury UOKiK w Warszawie.

Kolejną próbę przesłania Przedsiębiorcy ponownego wezwania do przekazania informacji i dokumentów niezbędnych dla rozstrzygnięcia postępowania wyjaśniającego o sygn. RWA-403-17/11/ZT Prezes Urzędu podjął w piśmie z 17 kwietnia 2012 r. Kompania Turystyczna Sp. z o.o. odebrała ww. pismo 2 maja 2012 r., na co wskazuje zwrotne potwierdzenie odbioru. Spółka nie udzieliła jednak Prezesowi Urzędu żadnej odpowiedzi.

Należy wskazać, iż Spółka w każdym z wezwań pouczone została o sankcji przewidzianej w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy, czyli o możliwości nałożenia przez Prezesa Urzędu na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, kary pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro w przypadku choćby nieumyślnego nieudzielenia przez

przedsiębiorcę informacji żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 50 ustawy lub też udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Zgodnie z dyspozycją art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu we wskazanych powyżej wezwaniach zawarł zakres informacji, cel żądania, termin na udzielenie wyjaśnień, pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji, bądź za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Uwzględniając powyżej wskazane okoliczności, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura UOKiK w Warszawie stwierdził, iż zasadnym jest wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia na Kompanię Turystyczną Sp. z o.o. kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W dniu 29 czerwca 2012 r. zostało wydane postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia na Spółkę kary pieniężnej za nieudzielenie informacji. Stronę zawiadomiono o wszczęciu postępowania i o zaliczeniu dokumentów z akt postępowania RWA-403-17/11/ZT w poczet dowodów.

Dnia 20 lipca 2012 r. Spółka zapoznała się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy.

Następnie Przedsiębiorca ustosunkował się do zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie kary w piśmie z dnia 24 lipca 2012 r[...].

Jednocześnie, Przedsiębiorca wskazał, że adresowaną do niego korespondencję odbierał na zasadzie przysługi Pan [...], w oparciu o stosowne pełnomocnictwo. Mężczyzna ten nie jest, jak twierdzi Spółka, przez nią zatrudniony ani z nią nie współpracuje, co, w ocenie Kompanii Turystycznej Sp. z o.o., powoduje, iż kierowane do niej przesyłki są jej przekazywane nieregularnie, czasami po długim czasie od ich odbioru.

Spółka wskazała, że z powyższych przyczyn nie wiedziała o istnieniu kierowanych do niej przesyłek. Z tego powodu, jak stwierdziła, nie miała możliwości ustosunkowania się do treści pism Prezesa Urzędu i przekazania żądanych przez niego dokumentów. Wyjaśniła, że o odbiorze korespondencji w postępowaniu wyjaśniającym dowiedziała się dopiero po zapoznaniu się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy w dniu 20 lipca 2012 r. Jednocześnie podniosła, że po tym jak uzyskała wiedzę o adresowanych do niej pismach Prezesa UOKiK zawierających żądanie przekazania stosownych informacji i dokumentów, podjęła wszelkie niezbędne czynności celem ich dostarczenia.

Ponadto, Przedsiębiorca podniósł, iż od marca 2012 r. [...] Dodatkowo, Spółka zwróciła uwagę, że jej kapitał zakładowy wynosi 5 000 zł, a jej właścicielem jest jedna osoba fizyczna, co upodabnia zakres prowadzonej przez Kompanię Turystyczną Sp. z o.o. do jednoosobowej działalności gospodarczej.

Spółka, powołując się na opisaną powyżej argumentację, wniosła o odstąpienie przez Prezesa Urzędu od nałożenia na Kompanię Turystyczną Sp. z o.o. kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zdaniem Przedsiębiorcy, nie ponosi on winy za nieprzekazanie Prezesowi UOKiK żądanych przez niego informacji i dokumentów. [...]Powyższe ma, zdaniem Spółki, powodować pozbawienie ewentualnej kary pieniężnej spełnienia jej celu represyjnego i prewencyjnego.

Niezależnie od złożonych wyjaśnień, w tym samym piśmie z dnia 24 lipca 2012 r., Przedsiębiorca udzielił odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu skierowane do spółki w postępowaniu wyjaśniającym RWA-403-17/11/ZT.

Pismem z dnia 21 lutego 2013 r., na wezwanie Prezesa UOKiK, Kompania Turystyczna Sp. z o.o. przekazała decyzję Marszałka Województwa Mazowieckiego z dnia 5 kwietnia 2012 r. o wykreśleniu Spółki z Rejestru Organizatorów Turystyki i Pośredników Turystycznych Województwa Mazowieckiego oraz nałożeniu na nią zakazu wykonywania działalności objętej wpisem do tego rejestru przez okres 3 lat, a także informację o osiągniętych przez Spółkę w 2011 r. przychodach (CIT-8). Przychody te wyniosły[...] zł. Zgodnie z oświadczeniem Przedsiębiorcy, jego przychód w 2012 r. wyniósł szacunkowo [...]).

Pismem z dnia 12 sierpnia 2013 r. Prezes UOKiK zawiadomił Spółkę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w prowadzonym postępowaniu oraz o możliwości zapoznania się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy i możliwości wypowiedzenia się przed wydaniem rozstrzygnięcia w sprawie.

Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień na gruncie art. 10 k.p.a.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w oparciu o ustalony stan faktyczny sprawy zważył, co następuje

W myśl art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (dalej także: ustawa), przedsiębiorcy na żądanie Prezesa UOKiK obowiązani są do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów. Zgodnie z ust. 2 art. 50 ustawy żądanie powinno zawierać: (1) wskazanie zakresu informacji (2) wskazanie celu żądania (3) wskazanie terminu udzielenia informacji (4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Obowiązek udzielania wszelkich koniecznych informacji, niezbędnych Prezesowi UOKiK do realizacji ustawowych działań, ciąży na wszystkich przedsiębiorcach, którzy dysponują wiadomościami istotnymi dla prowadzonego przez Prezesa Urzędu postępowania. Każdy przedsiębiorca, do którego zwróci się Prezes UOKiK z żądaniem udzielenia stosownych informacji, zobowiązany jest do udzielenia odpowiedzi w sposób

pełny, w terminie wskazanym przez Prezesa Urzędu, a informacje powinny być rzetelne i prawdziwe.

Za niedopełnienie obowiązku udzielenia żądanych przez Prezesa UOKiK informacji na przedsiębiorcę może być nałożona kara pieniężna przewidziana w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Wskazać należy, iż art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy uprawnia Prezesa Urzędu do nałożenia kary pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość 50.000.000 euro w przypadku choćby nieumyślnego nieudzielenia przez przedsiębiorcę informacji żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 50 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Kary pieniężne nakładane w drodze decyzji z tytułu nieudzielenia informacji mają charakter represyjny – nakładane są za naruszenie ustawowego obowiązku udzielenia informacji na żądanie Prezesa UOKiK, prewencyjny – mają zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcać do naruszania prawa, a zagrożenie nimi – potencjalna możliwość nałożenia kary przez Prezesa UOKiK – nadaje im charakter dyscyplinujący. Takie też stanowisko wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r. (sygn. akt: III SK 31/04), w którym stwierdził, iż kara pieniężna określona w art. 101 ust. 2 pkt 2 lit. b nieobowiązującej już ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (obecnie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów) jest sankcją za niedopełnienie obowiązku i ma ona na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielenia informacji na żądanie Prezesa Urzędu.

Wskazane wyżej przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wprowadzające obowiązek udzielenia żądanych przez Prezesa UOKiK informacji oraz przewidujące karę pieniężną za jego naruszenie znajdują zastosowanie jedynie w stosunku do przedsiębiorców. Zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w sprawach prowadzonych przed Prezesem Urzędu pod pojęciem „przedsiębiorcy” należy rozumieć m.in. przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Kompania Turystyczna Sp. z o.o. jest przedsiębiorcą wpisanym do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000348018. Przedmiotem działalności Spółki jest między innymi działalność organizatorów turystyki, działalność agentów i pośredników turystycznych. Jako spółka prawa handlowego działająca na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 672, z późn. zm.), Spółka jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 (*in initio*) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Tym samym nie budzi wątpliwości, że Prezes UOKiK mógł od niej wymagać, na podstawie art. 50 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, udzielenia w terminie odpowiedzi

na wezwanie pod rygorem nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy.

Wbrew wynikającemu z ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów obowiązkowi, **Kompania Turystyczna Sp. z o.o. nie przekazała żądanych przez Prezesa UOKiK informacji i dokumentów w postępowaniu wyjaśniającym RWA-403-17/11/ZT.** Należy wskazać, że Spółka była wzywana w piśmie z dnia 26 maja 2011 r., 30 listopada 2011 r. oraz w piśmie z dnia 17 kwietnia 2012 r. Do momentu wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej Przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi na żadne w ww. wezwań.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy, iż na Kompanii Turystycznej Sp. z o.o. jako na przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ciąży obowiązek udzielania informacji żądanych przez Prezesa UOKiK w trybie art. 50 ust. 1 i 2 ww. ustawy w wyznaczonym przez ten organ terminie. **Naruszenie tego obowiązku polegające na nieudzieleniu przez Spółkę odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu do przekazania stosownych informacji jest w niniejszej sprawie bezsporne.**

Należy wskazać, że Prezes UOKiK może nałożyć karę pieniężną z tytułu nieudzielenia informacji, jeżeli ich nieudzielenie nastąpiło choćby nieumyślnie. Kwestia nieumyślności bądź umyślności działania, czyli kwestia działania podejmowanego bez świadomości po stronie przedsiębiorcy lub świadomie, w celu wywołania określonych skutków, które naruszyły prawo, pozostaje bez znaczenia w przedmiotowej sprawie. Zgodnie bowiem z treścią art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 50 ustawy, gdy ten naruszył swoje obowiązki choćby nieumyślnie. Prezes Urzędu nie podziela stanowiska Spółki, zgodnie z którym w ogóle nie ponosi ona winy za nieprzekazanie Prezesowi UOKiK żądanych przez niego informacji i dokumentów. Należy podkreślić, że obowiązkiem każdego przedsiębiorcy jest takie zorganizowanie obsługi kancelaryjnej, które umożliwi mu sprawny kontakt z innymi podmiotami, w tym z klientami oraz organami administracji publicznej. Okoliczności, na które powołuje się Spółka [...] w żaden sposób nie usprawiedliwiają popełnionego przez Spółkę naruszenia. Wskazują raczej na brak dolożenia należytej staranności odpowiedniej dla prowadzenia działalności gospodarczej. Zatem, nawet jeżeli Przedsiębiorca nie miał zamiaru naruszenia przepisów ustawy, to dopuścił się tego na skutek niezachowania ostrożności wymaganej przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Jednocześnie, w ocenie Prezesa Urzędu, każdy rozsądnie działający przedsiębiorca, a więc także Kompania Turystyczna Sp. z o.o., powinien zdawać sobie sprawę z tego, jakie mogą być konsekwencje nienależytej organizacji odbioru wysyłanej do niego korespondencji. Prezes UOKiK jest zdania, że Spółka świadomie ponosiła ryzyko funkcjonowania opisywanego stanu rzeczy[...]. W związku z tym, należy uznać, że

Kompania Turystyczna Sp. z o.o. przewidywała możliwość nieodebrania przesyłki skierowanej do niej przez organ administracji publicznej, a w konsekwencji również możliwość nieudzielenia na nią odpowiedzi. Prezes UOKiK ocenia takie zachowanie Spółki jako niedbalstwo. Powyższe okoliczności sprawy pozwalają uznać, iż **Kompania Turystyczna Sp. z o.o. nie udzieliła Prezesowi Urzędu żądanych informacji nieumyślnie.**

Wymaga zaznaczenia, że informacje, których przekazania Prezes Urzędu żądał od Kompanii Turystycznej Sp. z o.o. w wezwaniu z dnia 26 maja 2011 r., ponowionym 30 listopada 2011 i 17 kwietnia 2012 r. były mu niezbędne do realizacji ustawowych działań. Miały one posłużyć do przeprowadzenia analizy, czy działania Przedsiębiorcy w ramach prowadzonej przez niego działalności nie naruszają chronionych prawem interesów konsumentów. Należy wskazać, że udzielenie odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu pismem z dnia 24 lipca 2012 r. miało miejsce już po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej. Nastąpiło to długo po terminie wyznaczonym Spółce przez Prezesa UOKiK. Mając to na uwadze, należy podkreślić, że kara pieniężna, o której mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, może zostać nałożona nie tylko wtedy, gdy przedsiębiorca w ogóle nie udzieli żądanych przez Prezesa Urzędu informacji, ale również w sytuacji, gdy żądane informacje zostały przekazane z naruszeniem określonego przez Prezesa Urzędu terminu. Należy bowiem podzielić pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r. (sygn. akt III SK 31/04), iż naruszenie (przekroczenie) wyznaczonego przez Prezesa Urzędu terminu stanowi przesłankę nałożenia kary pieniężnej jako sankcji za naruszenie obowiązku procesowego. Mimo że art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi wyraźnie o nałożeniu kary pieniężnej w razie nieudzielenia informacji lub w razie udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, nie mówi natomiast nic wprost o sankcjonowaniu karą pieniężną przekroczenia przez przedsiębiorcę terminu na udzielenie informacji, to oczywiste jest, że sformułowanie "nieudzielenie informacji" oznacza w kontekście celu tego przepisu, jego istotnego sensu normatywnego, zarówno nieudzielenie informacji w ogóle, jak i udzielenie informacji po wyznaczonym przez Prezesa Urzędu terminie. Przyjęcie odmiennego punktu widzenia oznaczałoby, że nakładanie kar pieniężnych na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stałoby się pewną fikcją. Prowadziłoby do sytuacji, w której nigdy nie byłoby właściwego momentu na ukaranie przedsiębiorcy naruszającego obowiązek udzielenia w terminie informacji, ponieważ zawsze - nawet w postępowaniu sądowym wszczętym w wyniku odwołania od decyzji o nałożeniu kary pieniężnej - mogłoby dojść do udzielenia żądanej informacji, co czyniłoby nałożenie kary bezprzedmiotowym. Podobne stanowisko zajął Sąd Antymonopolowy na gruncie nieobowiązującej już ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym. W wyroku z dnia 16 grudnia 1998 r., sygn. akt XVII AmA 62/98, wyjaśnił, że z nieudzieleniem danych i informacji na żądanie Prezesa UOKiK mamy do czynienia, w rozumieniu art. 16 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy (obecnie materię tę reguluje

art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów), z upływem terminu wyznaczonego przedsiębiorcy na przedłożenie stosownych materiałów. W związku z tym nie sposób przyjąć, iż zakresem art. 106 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy nie jest objęta zwłoka w udzieleniu Prezesowi UOKiK żądanych przez niego materiałów, a jedynie ich nieudzielenie. Przyjęcie takiej interpretacji powołanego przepisu pozostawałoby w oczywistej sprzeczności z kryteriami racjonalności, które powinny być brane pod uwagę przy interpretacji przepisów prawa. Oznaczałoby to zgodę na bezkarne blokowanie przez przedsiębiorcę zadań Prezesa UOKiK określonych przepisami ustawy, co byłoby trudne do zaakceptowania. Również w literaturze wskazuje się na konieczność dokonywania szerokiej interpretacji art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów polegającej na przyjęciu, że niedotrzymanie terminu na udzielenie informacji może stanowić przesłankę nałożenia kary pieniężnej¹. Obowiązek udzielenia informacji w terminie (bez opóźnienia) wynika bowiem wyraźnie z treści art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, do którego odsyła art. 106 ust. 2 pkt 2.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów wprowadziła zasadę fakultatywności określonych w art. 106 ust. 2 pkt 2 kar pieniężnych z tytułu nieudzielenia przez przedsiębiorców informacji na żądanie Prezesa UOKiK. W przypadku stwierdzenia naruszenia, choćby nieumyślnie, obowiązku udzielenia informacji, Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną.

Mimo iż uprawnienie do nakładania kar pieniężnych przewidzianych w art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy ma charakter fakultatywny, Prezes UOKiK uznał, że **okoliczności rozpatrywanej sprawy w pełni uzasadniają nałożenie na Spółkę kary pieniężnej.**

[...] Zdaniem Prezesa UOKiK, Przedsiębiorca swym niedbałym działaniem oraz lekceważącym podejściem do ciężących na nim obowiązków jak najbardziej zasłużył na poniesienie sankcji, nawet jeżeli mogłoby to spowodować dla niego poważne obciążenie finansowe. Nałożona na Spółkę kara pieniężna ma zatem skutek represyjny, co w niniejszej sprawie należy ocenić jako słuszne. Jednocześnie, wbrew stanowisku Spółki, kara ta pełni również funkcję prewencyjną.[...]), nałożenie na nią kary pieniężnej będzie wyraźnym sygnałem dla innych przedsiębiorców, odstrasżającym ich od popełniania naruszeń podobnych do stwierdzonego w niniejszej decyzji. Będzie zatem środkiem prewencji ogólnej. Ponadto, ze względu na fakt, że Spółka nie uległa jeszcze likwidacji, nie jest wykluczone faktyczne podjęcie przez nią działalności gospodarczej w przyszłości. Wobec tego nałożona na nią kara osiągnie również skutek w postaci prewencji indywidualnej.

¹ Elżbieta Modzelewska-Wąchal „Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz”, Wyd. Twigger, Warszawa 2002 r., s. 339; Małgorzata Król-Bogomilska (w:) „Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz” pod red. Tadeusza Skoczego, Wyd. C.H. Beck, Warszawa 2009 r., s. 1621.

Dodatkowo, Prezes Urzędu jest zdania, że powołana przez Kompanię Turystyczną Sp. z o.o. wysokość kapitału zakładowego określona na 5 000 zł oraz skupienie wszystkich udziałów Spółki w rękach jednego wspólnika są irrelevantne z punktu widzenia podjęcia decyzji o nałożeniu na Przedsiębiorcę kary pieniężnej. Prezes UOKiK uznał je zatem za nieistotne w sprawie.

Wskazany powyżej art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów daje Prezesowi UOKiK możliwość nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości do 50.000.000 euro. Ustawa nie przesądza bezwzględnie wysokości kary nakładanej przez Prezesa UOKiK, który decyduje o tym w każdym konkretnym przypadku, kierując się założeniem, że sankcja musi spełniać funkcję represyjną, jak i prewencyjną. Ustalając wysokość kary pieniężnej, określonej w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy, Prezes UOKiK powinien jednak wziąć pod uwagę okoliczności wynikające z art. 111 ustawy – w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.

Mając na uwadze niedopełnienie przez Kompanię Turystyczną Sp. z o.o. obowiązku udzielenia odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK, który to obowiązek został nałożony na przedsiębiorców w celu umożliwienia skutecznej ochrony interesu publicznego, Prezes Urzędu postanowił nałożyć na Spółkę **karę pieniężną w wysokości 1 022 zł** (słownie: tysiąc dwadzieścia dwa złote), **co stanowi równowartość 250 euro** (słownie: dwieście pięćdziesiąt euro).

Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2012 r. – Tabela kursów nr 252/A/NBP/2012, zgodnie z którą kurs euro wynosił 4,0882 zł. Stosownie bowiem do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary.

Wysokość nałożonej kary została ustalona po uwzględnieniu okoliczności wynikających z art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Prezes UOKiK wziął pod uwagę, że Kompania Turystyczna Sp. z o.o. nie udzieliła informacji i dokumentów żądanych przez Prezesa UOKiK w postępowaniu RWA-403-17/11/ZT pomimo jego otrzymania i pouczenia o sankcjach z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy. Uwzględnienia wymaga również fakt, iż żądane przez Prezesa Urzędu informacje były niezbędne w toku postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez Delegaturę UOKiK w Warszawie. Na wysokość kary pieniężnej, którą Prezes UOKiK ocenia jako stosunkowo niską, miało również wpływ oświadczenie Przedsiębiorcy, iż jego szacunkowy przychód w 2012 r. wyniósł [...] zł.

Ponadto, ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes Urzędu wziął pod uwagę, iż kara za nieudzielenie informacji nakładana w trybie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy może być nałożona w wysokości do 50 000 000 euro i nie jest zależna, zgodnie z brzmieniem przepisów ustawy, od przychodu uzyskanego przez przedsiębiorcę.

Biorąc pod uwagę wszystkie powyżej wskazane okoliczności uznał, iż wysokość kary pieniężnej nałożonej w niniejszej decyzji na Spółkę jest adekwatna do okoliczności naruszenia i pozwoli na osiągnięcie w stosunku do Kompanii Turystycznej Sp. z o.o. skutku represyjnego i prewencyjnego.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie nr:

NBP O/O Warszawa 51101010100078782231000000.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury w Warszawie.

Dyrektor Delegatury UOKiK w Warszawie
Dorota Grudzień-Barbachowska
/podpis/

Otrzymuje: